

Koliko se sme zahtevati? — § 3. Podporo dobijo vsi opravičeni svojci skupaj le enkrat in se računajo za vsak dan orožne vaje 50% v dotičnem sodnijskem okraju določen „navadne plače“ delavcev. Ako je pod orožje poklicani samostojen, potem se računajo največje „navadne plače“. Ako pa ni bil v zadnjem času na Avstrijskem v delu, potem znaša podpora 1 K na dan.

Pravica do potovanja. § 4. Za dneve potovanja k štaciji se računajo podpora isto tako. Ako zbolí kdo med vojaško službo, potem dobiva podporo naprej, dokler se ne more zopet v svoje bivališče vrniti.

Kdo naj zahteva podporo? — § 5. Pravico zahtevati podporo — za svojca ima le tisti, ki je pod orožje poklican. Povedati ima tisto osebo, kateri naj bi se podpora izplačevala.

Kdaj naj se zahteva? — § 6. Za podporo se prosi pri oni politični okrajni oblasti, od katere se je dobilo „Eimberufungskarte“. Podpora se lahko zahteva še 4 tedne po orožni vaji.

Kdo določa podporo? — § 7. O podpori določuje politična okrajna oblast. Proti njenemu sklepu se lahko rekurira na osrednjo deželno oblast.

Podpora se plačuje naprej. § 8. Podpora se plačuje za 8 dni v naprej, ako se jo je pravočasno zahtevalo.

Podpora se ne da rubiti. — § 9. Te podpore se ne dajo na noben način zadržati.

Vsi spisi brez koleka. § 11. Vsi izpeljave te postave se dotikajoči spisi, prošnje, protokoli, rekurzi, priloge in potrdila so koleka prosti.

Kdaj velja postava? § 12. Ta postava velja od 1. avgusta 1908 naprej!

Dopisi.

Sv. Barbara v Haložah. Cenjeno uredništvo „Štajerca“! Mislimo, da bode naš opomin zdrnil iz duševnega spanja klerikalne Slatinčarje; mogoče bodo spoznali kam jih dovede njih vodja, visoko leteci nekdanji predstojnik Habičak, kateri se je že nadjal za svoje „zasluge“ zlatega križca. Ali ko bi hotel te njegove „zasluge“ popisati, bi mi ne zadostoval ves papir celega sveta. Sedaj samo nekaj malega omenim od gostije zeta Mlakarja z njegovo hčerko. Ali je to lepo od crk. klučarja, da je bil Vas zet celi dan v gostilni na predvečer svoje poroke, in je pri tem prejel od poštene roke par klobaf kot birmo? Potem ste poslali po njega deputacijo treh ali štirih mož, da so ga spravili domo ob dveh popolnoči da se pripravlja za sv. zakon, in še za sprejem sv. obhajila. Prav po klerikalnem vzorcu! Ali se še spominjate besed, katere ste izgovorili Vi kot neizmerno duhovit in pobožen mož v tem trenutku? Ako ne veste Vam mi natanko vso zadevo o vašem gostovanju porajsnimo.

Tak, tak, tak
Habičak
Široko stoječi
Z mostačci migeči.

Okolica Mozirje. Ljubi naš kmetaki prijatelj „Štajerc“! Mi tukajšni kmetje ti naznamo, da imamo veliko sušo, tako, da bo polovica pridelka manj, kakor je lani. Pa tolažimo se s tem, da nam bo vlada pomagala. Saj so fanti in župani nam pravili, da bo vsaki dobil ne vem ali živež ali denarja, pa ne vemo če bo to kaj res. Pa naš fantič župan jo bojo že iztuhtali, saj so brihtna glavica. Samo denar strašansko ljubijo. Slišimo tudi praviti, da naš župan pravijo, da so dosti dobrega storili za blagor občine; ja in to je tudi resnica. Preskrbeli so nam dve šnopseriji, katere sta jako na dobrem glasu; v eni je celo občinska pisarna, da ga lahko župan in njih odbor včasih srknejo, kedar imajo seje; pije se pred sejo in po seji; zato pa dosti pametnega ukrenejo. Slišali smo praviti da naš župan plačajo celo ude volilne komisije za državno- in deželno-zbornice, da cela občinska volitva, kar ni postavno in da zahtevajo in tudi dobijo za postavu volilnega imenika 20 kron, da si imata župan in tajnik iz občinske blagajne letno mastno plačo. G. župan, ali je to res in za blagor občine? Slišimo praviti, da se strašansko hudujete

na dopisnika „Štajerca“; pa svetujemo Vam, da tako delate, kakor piše občinski red za Štajersko; potem bomo pa lepo tihi. Če boste pa tako delali kakor dosihmal, pa Vam svetujemo, da če imate koliko aramu, da od županstva odstopite in za šilo in kopito držite, kajti škornje znate bolj delat kakor pa občino vladat...

Fant od fare.

Iz slovenjgraškega okraja. Sprejeli smo ta-le popravek, ki ga je prijazenosti objavilo: Slavno uredništvo „Štajerca“ v Ptuj. V zmislu § 19. tisk. zak. zahtevam podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo — „Iz slovenjgraškega okraja.“ Ni res, da bi mi bil č. g. župnik Pečnik kedaj priporočal, naj bi otvoril gostilno, tudi ni res, da bi se jaz bil poprijel tega bratovskega nasveta, ni res, da bi si prosil kosecje, ni res, da bi bila v tej zadevi, po c. kr. glavarstvu komisija, in bi se bil jaz gostoljubnega pri rujni kapljici skazal. Res pa je, da ja nimam gostilne, nisem prosil in nočem imeti gostilne. Nadžupnika Sv. Martin pri Sl. Gr. dne 24. julija 1908. J. Lenart, nadžupn. Opomniti moramo le to, da je notorično, da se duhovništvo slovenjgraškega okraja peča z gostilniškim obrtom. Sicer pa počakajmo, kaj poreče k temu popravku naš dopisnik.

Sv. Lovrenc slov. gor. Sedaj se je naš mogočni župan Jaka Horvat enkrat opral v „Slov. Gospodarju“, tako da je pravičen. Res lepa pravičnost; pred par meseci je kupil eno hujko za 10 kron, katere je vredna 30 kron od enega moža ki ima zgovorjeni les, samo toliko da sme za sebe podirati kaj vsaki dan kuri. Podiral je v jutro tako rano, da je bil že z hujko ko se je danilo, doma v Mosteh, akoravno je les oddaljen eno dobro uro hoda od njega. Ko je peljal domov ga je neki mož na poti vprašal, kje je tako rano naložil, je rekel, da je spal v Rucmajcih in tam naložil; je to pravičnost? On bi moral dati drugim poduk in je sam taki. Pred enim letom je ravno vozil iz istega lesa neki ženski, pa kako hitro so podrli so takoj na voz naložili in porobe z mahom pokrili, zakaj je to? Ako je po pravici, se porobi smejo viditi. To je seveda sin, katerega last je les še isti dan zvedel, in vzel istega pravičnega župana v red, zakaj kupuje od takih, kateri nimajo pravice prodajati les. Ta je prosil sina veleposestnika naj mu odpusti, da tega ne bo več storil, ker je storil v nevednosti. To ni nevednost ampak neumnost; ker je pred letom porobe pokrival je že takrat vedel, da to ni prav, ker les ne sme prodati, pa kunšten Jaka si je mislel, če još za 10 kron kupim imam 20 kron za enih par litrov vinca, da mi bo boljše vamp raatel, toraj se ima zahvaliti sinu posestnika lesa, da spoštuje 4 božjo zapoved, da ništa prišla oča, ki mu je prodal hujko in mogočni Jaka oča pred sodnijo. Zato se je namreč naš Jaka Horvat in mogočni župan zlo hudoval nad eno osebo, da ga je izdal in ta oseba je mož, kateri od tega ni ničesar znal. Povem ti pa Jaka toliko, da te je izdal od tvoje stranke mož, da boš znal kako te ljubijo tvoji prijatelji. Tako imaš zaupne može, kakor si pisal v „Slov. Gospodarju“, da si bil izvoljen od 16 odbornikov za župana. Ker pa je to tudi laž, ko bi ti pisal od 15-tih mož, bi ti verjeli, pa zdaj ne, ker ti si sam 16-ti mož. To je zadoosti slabo če je eden tako častihlepen da se mora kot odbornik polek 15 mož se sam za župana voliti. Toraj mogočni župan, ako sem ti kaj lagal sedaj se operi v „Slov. Gospodarju“, pa bom ti drugokrat bolj natanko razložil tvoje grehe, da boš pred svojo hišo pometal ne pred drugimi smeti, da bo vsaki lahko znal kako si pravičen. Za danes dovolj, prihodnjič več!

Faran.

Od nekje. Pred par tedni, kar se je pivo podražilo, so delavci napravili zvezo, da nobeden ne pije več piva. Tudi kmetje smo hitro odnehali pivo piti; če je kateri potreben kupi si le četr v vina. Zdaj pa so kmetje napravili med seboj zvezo, kjer je cena živine zelo padla, da bodo vsak svojo živino rajši doma zaklal in meso bolj poceni dal kakor mesar. Pogovorili smo se, kateri bode svojo živino zaklal da pridejo kmetje skup in pokupijo eden od drugega zaklane živine meso. Za tega del kjer mesarji hočejo več ko na pol zastonj živino kupiti od kmeta, meso pa prodajajo mesarji pri nas 1 krono 12. vin. in 1 K 20. hel. Kmeti pa smo

preračunili da ima mesar le polovico profita. Potem pa se še zraven baharajo. A zdaj smo gospodje. Vsaki kmet je bedak, kateri živinče na pol šenka mesarju. Če je valed krme primoran kmet da mora živinče prodati, zakoli ga doma in meso prodaj po 70, 80, helerjev; boš videl da dobiš več kak ti mesar daje za njega; premisli si ti ubogi kmetsko celo leto že rediš vola, za katerega si morabit dal 400 kron; potem si ga zredil, a zdaj ti mesar daje za njega 200 kron; potem preračuni mrvo; ali ne boš imel 400 kron zgube? kje boš dobil potem za davek plačati? Po tej kupčiji kakor mesarji dan danes živino hočejo po ceni, lahko prodajajo meso 70. 80. vin. kila. Zato pa opozorimo kmetske in delavce v fabrikah, kadar bode kak kmet živinče zaklal, pridite po meso ga bodete dobili veliko ceneje kakor pri mesarjih.

Harburg na Bavarskem. Gospod urednik „Štajerca“. V eni zadnjih števil Vasega lista sem obljubil, da bodem kmalu kaj od nas zopet poročal; to obljubo izpolnim danes. Tukaj smo začeli pred dvema mesecema izdelovati tudi portland-cement. V peči (Ringofen) kjer se cement žge, huda vročina vlada; zato pa tudi ljudi niso mogli od začetka dobiti da bi žgan cement iz peči van spravljali ker se je posebno če je dobro žgan zraven tega trd kakor kamenje. Tukaj imamo tudi „cementdoktorja“ in ta ima ves cement pod odgovornostjo. Precej kakor smo začeli nam je hotel dati na akord, tako dolgo nas je silil da smo sprejeli; pa kaj je bilo zdaj? Zaslužili smo dosti premalo; zdaj mu povemo da nam poriša akord ali pa naj na ure plača. On pa odgovori: ako tako nečete delati, bodete pa odpuščeni od dela. Mislim nas je ustrašiti, mi pa mu ednoglano rečemo, da nam naj da še tisto kaj imamo zaslužno in mi gremo, zastonj še nismo delali in ne bomo. Zdaj pa ni hotel kmalu ne eno ne drugo, kar strmel je notri v peč, znabiti je mislil da pride cement sam iz peči; pa ker se to ni zgodilo nam je povisil akord. Pa je bilo še vedno premalo; zdaj pa smo se pritožili pri gospodu direktorju da na akord ne moremo delati in on nam pove odločno: ako na akord ne morete nič zaslužiti pa bodemo na ure plačevali in zdaj delamo zmerom na ure. Žgalni mojster je pač skušal od začetka manj ur pisati, kakor smo jih mi po pravici delali, pa ni šlo; je moralna pravica na dan; morebiti je mislil da z nami „Ausländerji“ lahko dela kar se mu poljubi ali pa da še ne znamo koliko kdo zasluži. Tukajšni delavci domačini so nam tudi dosti nevoščljivi, posebno še zato, ker imamo boljše plačo kakor oni; tisto pa ne premislijo, da tujec potrebuje za vsakdanje življenje zmerom več kakor domačin ker more vsako stvar plačati, domačinu pa zraste doma ker je tudi dosti posestnikov med delavci. Tukaj tudi ni nikakoršne take gonje ne v verskem in tudi ne v političnem oziru, kakor na primer pri nas na Štajerskem. Da bi vendar pri nas enkrat tisti politikujoči duhovniki politiko pri miru pustili in se le za njih verske dolžnosti brigali, politiko pa pustili drugim ljudem, potem bodejo tudi ljudje imeli večje zaupanje vanje, kakor zdaj, ker so dostikrat sami krivi da vera peša.

Mörs na Nemškem. Dragi Štajerc! Tudi jaz prosim za malo prostora, Drameljski rojak in odjemalec Štajerca. Bival sem 28 let v Dramljah in sem že čital tvoj list, ko sem šolo zapustil in sem si ga tukaj na Nemško tudi naročil, ker ta list je za vsakega delavca in za kmetske potreben. Naznamim ti tudi, ljubi „Štajerc“, ko sem čital tvoj list na 20. julija čital sem o g. župniku Ogrizeku, kjer je skoro vsakokrat v tvojem listu. Poznal sem 4. župnike v Dramljah: prvi so bili g. župnik Juri Suš, drugi so bili g. Janez Ajnzidler, tretji so bili g. Jozef Jurečič, četrta so bili g. Andrejas Podhostnik. Ta peti je pa ta Ogrizek, gospodek, ki je vedno v tvojem listu. Ko bi g. milostljivi škof vsaki teden take duhovnike k sebi poklicali in jih poštno za ušesa prijel! Morda bi pomagalo! Tako dragi Štajerc, le pokrtaji take duhovne večkrat, če pa ne bo nič pomagalo, pa vzemi tisto ojstro železno krtačo ko je za kostru novo volno krtačit. Za danes dosti, znabit kaj prihodnjič več.

La Salle, Amerika. Dragi „Štajerc“! Prosim Te vzemi mali prostorček da spraviš naše kleri-

kalec pod svojo ojstro in pošteno krtačo; če glih imaš tudi tukaj svoje sovražnike pa vendar si zelo priljubljen list vsem napredno mislečim rojakom. Kakor ti ja mora biti že znano smo farani sv. Roka v La Salle Illinois zelo srečni, pa ne zato ko imamo res dobrega gospoda župnika ko on je res zelo ljubitejši nego svojega. Ampak zato smo srečni še bolj ko imamo najprvo faro, okoli 150 oseb šteje. To je armada! Pa vendar poleg gosp. župnika imamo še gosp. dekanu in štiri kaplanke. Ti bi jih po imenu pisal, pa pride preveč pisave. In ti politikujoči kaplančki in njih vodja g. dekan kar zapovedujejo župniku kaj mora vse vernikom razlagati. Pred nekaj časa so hoteli ti farški podrepaniki, da kedor nima stola v cerkvi plačnega se mu ne sme novorojenček krstiti in če bi le hotel mora za stol 10 pf. šterlinga plačati in če kedo nuca sv. obhajilo plača 5 pf. šterlinga za cerkev in če gre kedo k spovedi če pove da nima stola, ta ne opravi veljavno sv. spovedi; tisto, pa nihče ne vpraša, li imaš denar ali ne, da bi plačal. Naš g. župnik jim je odvrnil tiste predloge, pravi da nima prodajalne za sv. zakramente in da obhajilo mora brezplačno deliti vernikom. Poglejte torej gospodje cerkveni odborniki, kam plovete, pustite to zgrizeno delo, naj g. župnik po svojem prepričanju ravna, vi pa pojdite se učiti da bodeite pcznali in razložili tiča od žabe ko gotovo ne razločujete ednega od drugega, če glih ima žaba bolj širok kljun kot vrabč...

S pozdravom
tíhi opazovalec

Veteranci! Prijatelji vojaštva, pozor!

Ob priliki 60 letnice vladanja cesarja in kralja Franc Jožefa I. kakor tudi 30 letnice okupacije Bozne in Hercegovine priredit. k vojaško veteransko društvo nadvojvoda Albrecht v Ptuj

v nedeljo, 2. avgustu 1908

v ljudskem vrtu (Volksgarten)

v Ptuj

veliko

jubilejsko slavnost

Dopolodne vojaška maša, popoldne veselica z raznimi zabavami.

Vabljeni so vsi prijatelji vojaštva, zlasti pa stari vojaki, ki so bili pri okupaciji!

Cesar Jožef je mrtev!

(„Bauernzeitung“.)

Ja on je mrtev, ta prvi in najboljši vladar iz hiše lotrinske. V življenju ga niso razumeli, a mi bi želili, da bi se zopet rodil njemu ednaki nositelj avstrijske cesarske krone. Najlepše nade budil je prestolonaslednik Rudolf. Žal da je proč! In bodočnost? Molčimo!

Okrepčajmo se raje na svitli postavi nepozabljenega Jožefa II. Zdajmo mu spomenike! Ali ne iz brona in kameju, temveč spomenike v naših zvestih srh. Objubimo, da bomo njegovo duševno dedščino varovali in uredili.

Kmalu po nastopu vlade je pisal cesar Jožef II. francoskemu ministru to-le:

„Jaz ne ljubim ljudi, ki imajo nalogo, skrbeti za naš dušni blagor, ki se pa v posvetne zadeve in politiko vmešavajo, katera jih prav nič ne briga“.

Solinograškemu nadškofu grofu Colloredo je pisal cesar:

„Meništro na Avstrijskem je prišlo do neznanega razvoja. Klostri so se grozno pomnožili. Oni delajo tako, kakor da bi vlada ne imela nobene pravice čez nje. Menihi so najbolj nepotrebni in nevarni prebivalci države. Kajti oni poskušajo prezirati vse meššanske postavbe in se sklicujejo vedno le na papeža. Katoliška cerkev

ne potrebuje kloštrov in menihov in je tudi dolgo časa brez njih izhajala. Kadar bodem jaz svetohlinske menihe razkrinkal, kadar bodem sladko terciarstvo iz moje države nagnal in kadar bodem poklical politikujoče duhovne zopet k njih dušni dolžnosti, takrat bodejo ljudje o meni drugače mislili. Moja naloga je težka. Kajti jaz hočem fanatične, vladoželjne duhovnike, ki so dobili neverjetno moč čez srce nevednega ljudstva, zopet v ljudi spremeniti“.

Poslaniku v Rimu, kardinalu grofu Harrachu je pisal cesar m. dr.:

„Moč v vse se vtikajočih ošabnih duhovnikov se mora omejiti in pravice cesarja bodejo zopet veljale. Prazno vero duhovniških farizejev zaničujem in zato bodem ljudstvo od njih osvobodil. Prepričan sem, da bode papež na moji strani, ako osvobodim namenoma poneumjeno ljudstvo od jeroštva duhovništva. Ti ljudje delajo, kakor da bi imeli avto pravico, vtikati se v posvetne zadeve. Kar jezni so, ako se jim pravi, da so služabniki oltarja in da imajo edino dolžnost razjasniti ljudstvu čisto in nepokvarjeno evangelij Kristusa“.

Tako je pisal cesar Jožef II. Ali — cesar Jožef je mrtev, mrtev!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesarjevega jubileja posebne poštne marke. Mi prosimo, da nam pošljete naši somišljeniki že rabljene te poštne znamke. Za veliko število teh znamk dobimo gotovo svoto denarja, ki se bode porabila v napredne šolske namene. Nabirajte torej jubilejske marke in pošljite jih uredništvu „Štajerca“.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Novice.

Stanje žetve na Avstrijskem. Poljedelski minister razpošilja sledeče poročilo o stanju žetve dne 17. julija: Valed suša je v raznih krajih zimsko žitje najmanj 10 dni prehitro dozorelo. Jesenska setev je na Kranjskem, posebno pa na Primorskem in Dalmatinskem tako slaba, da se bode komaj semena za prihodnjo jesensko setev pridelala. Žetev rži je pod streho in tudi deloma že pšenica. Poletne setve so po suši trpele. V južnih krajih stoji vse slabo. Ječmen bode dal v splošnem na spodnjem Štajerskem, Koroškem in Kranjskem srednjo žetev. Še bolj je trpel oves vsled suše. Koruza je preživela sušo, ali pozna se tudi pri nje posledica. Proso se je nasejalo šele po dežju in stoji slabo. Debeljne in travniške mrve je jako malo. Na spodnjem Štajerskem se je dobilo komaj 40—60% mrve, na Kranjskem 65%, na Dalmatinskem 40%. Vino stoji dobro.

Nemščina v Braziliji. Razne južno-amerikanske države, kakor Argentinija, Chile itd. imajo že dalje časa nemški jezik kot oblikovni poduk v vseh srednjih in višjih šolah vpejan. Zdaj je sklenila to storiti tudi vlada države Brazilija. Kakor se iz tega vidi, razumejo v južni Ameriki prav dobro veliki pomen nemščine. Pri nas pa, kjer smo na maji, kjer smo sosedji Nemcev, branijo prenapeti prvaki deci nemški poduk.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Proti suši! Velikanska škoda, ki jo je povzročila letošnja suša, kaže vedno očitneje svoje žalostne posledice. Kmetje so kar obupani in ne vedo več izhoda. In res! Komaj da so kmetje na spodnjem Štajerskem pričeli malo bolj racionalno živorejo, ko je že nastopila suša in jih prisilila prodati mlado živino vsled pomanjkanja krme... Hvala Bogu, da se ptujski napredni okrajni zastop z vso žilavostjo in vneto poteguje za kmeta. Opozarjamo še enkrat, da je to gospodarska zadeva, ki nima s politiko ničesar opraviti. Zato tudi

ne bomo odgovarjali na razne bedaste napade v lističih, ki nimajo druge naloge nego gonjo. Ptujski okrajni odbor. na čelu mu neutrudljivi župan in načelnik g. Jos. Ornič, dela z vsemi močmi, da bi dosegal potrebno pomoč. Kmeti zbor pred 14 dnevi je bil velepomembna manifestacija. Vlada si ne more zamašiti ušesa pred takim vsklikom bednega kmeta! Seveda, pri vladi gre vse počasni... Okrajni zastop je tudi pojasnil v 200 avstrijskih in inozemskih listih, kakšen je položaj v ptujskem okraju. Posledica tega je, da bode prišlo gotovo mnogo zunanjih kupcev na letni in živinski sejem v Ptuj, ki se vrši v sredo, 5. avgusta. Glede krme je dobil okrajni zastop že razne ponudbe in jih je odstopil oblasti. Tako je vendar upati, da bode vlada kaj pripomogla! Opozarjamo kmete na sledeče: 1. Ne prodajajte svoje živino pod ceno, ako morete le količjak izhajati. 2. Držite se nasvetov, ki jih dajemo v članku „Kaj z živino“ v današnji številki. 3. Zasedajte „Štajerca“, de bodeite vedeli, kaj in kako se imate ravnati, kadar pride čas, da se zamore kaj dobiti. 4. Ne ozirajte se na gonjo tistih ljudi, ki hočejo tudi iz vaše bede politični kapital kovati! Politika naj molči, kajti revščina je prevelika! Kmetje, vstrajajte!

Letni sejem v Ptuj, ki se vrši v sredo 5. avgusta, bode letos posebno pomemben. Okrajni odbor naznanja, da bo prišlo veliko kupcev iz tujih dežel, kakor iz Koroškega, Kranjskega, Tirolskega in gornjo Avstrijskega itd. in da bodo tukajšno živino za primerno cenpo pokupili. Na to se živinorejci opozorijo, da priženejo svojo živino na sejem.

Zapomniti treba! Na kmetijski zbor v Ptuj, ki se je vršil 19. julija, so bili povabljeni vsi občinski predstojniki tega okraja. Upalo se je, da pridejo tudi vsi, kajti ni se šlo za politiko, temveč se gospodarske zadeve. Žal da so nekateri župani raje doma ostali, nego da bi se udeležili tega važnega posvetovanja. O 78 občinskih predstojnikov jih 26 ni prišlo. Prišli niso predstojniki sledečih občin:

1. Sv. Andrej al. gr.
2. Sr. Barbara v Halezah.
3. Destinje.
4. Dobrna.
5. Dragovič.
6. Formin.
7. Gradiš.
8. Gruškovec.
9. Št. Janž dr. p.
10. Kicaberg.
11. Klappenporf.
12. Sv. Lovrenc al. g.
13. Sr. Marko.
14. Stoperce.
15. Monšperg.
16. Pervonec.
17. Polanec.
18. Rogoznica.
19. Sagovec.
20. Sakušak.
21. Zavrc.
22. Skorišnjak.
23. Slatina.
24. Sv. Urban.
25. Turški vrh.
26. Vurmberg.

Ti ljudje so torej mislili, da je nepotrebno, da bi se shoda udeležili. Podpisali so resolucijo večji posestniki teh občin. Občanom pa pravimo: Zapomnite si vaše rihtarje!

O duhovniških izpremembah v Ptuj se govori nekaj po mestu. V prvi vrsti se raznaša veselo novico, da odide naš kaplan Koprivšek, znan po svojem političnem fanatizmu. Kakor znano, je svoj čas občinski zastop v Ptuj zahteval, da škof tega hujkajočega duhovnika odstrani. In zdaj je škof to tudi storil, zakar mu gre vsa hvala! Koprivšek pride baje v sv. Lovrenc al. g., kakor opozarjamo že danes tamošnje posestnike. V Ptuj pa pride baje kaplan Lončarič iz Trbovelj. Tudi ta možakar je eden iz „nove šole“, kateremu je politika prva skrb. Lončarič! V Trbovljah ste delali velike neumnosti! Opozarjamo Vas, da jih v Ptuj ne bodeite, kajti drugače bomo z Vami tako pomekli, kakor z Koprivšekom. Razumete? Toliko za danes!